

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/62/EL,

15. mai 2014,

milles käsitletakse euro ja muude vääringute kriminaalõiguslikku kaitset võltsimise vastu ning millega asendatakse nõukogu raamotsus 2000/383/JSK

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 83 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpannga arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euro kui euroala liikmesriikide ühisraha on muutunud oluliseks teguriks liidu majanduses ja kodanike igapäevaelus. Alates euro kui vääringu, mis on pidevalt raha võltsimisega tegelevate organiseeritud kuritegelike rühmituste huviorbiidis, kasutuselevõttust 2002. aastal on selle võltsimine siiski tekitanud vähemalt 500 miljoni euro ulatuses rahalist kahju. Liidu kui terviku huvides on võidelda iga võltsimisega seotud tegevuse vastu, mis seab ohtu euro ehtsuse, ja selle eest karistada.
- (2) Raha võltsimisel on ühiskonnale märkimisväärne kahjulik mõju. Selle tagajärjel saavad kodanikud ja ettevõtjad kahju, mida neile ei hüvitata isegi juhul, kui nad on saanud võltsingud heauskselt. See võib panna tarbijad muretsema, kas raha ikka on piisavalt kaitstud, ning põhjustada hirmu saada võltsitud pangatähti ja münte. Seetõttu on äärmiselt oluline tagada kõikides liikmesriikides ja kolmandates riikides kodanike, ettevõtete ja finantsasutuste usaldus pangatähtede ja müntide ehtsuse vastu.
- (3) Oluline on tagada, et tulemuslikud ja tõhusad kriminaalõiguslikud meetmed kaitseksid asjakohasel viisil eurot ja muid seaduslikus käibes vääringuid kõigis liikmesriikides.
- (4) Nõukogu määruses (EÜ) nr 974/98 ⁽⁴⁾ kohustatakse liikmesriike, kelle vääring on euro, tagama euro pangatähtede ja müntide järeletegemise ja võltsimise vastaste piisavate karistuste olemasolu.

⁽¹⁾ ELT C 179, 25.6.2013, lk 9.

⁽²⁾ ELT C 271, 19.9.2013, lk 42.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽⁴⁾ Nõukogu 3. mai 1998. aasta määrus (EÜ) nr 974/98 euro kasutuselevõtu kohta (EÜT L 139, 11.5.1998, lk 1).

- (5) Nõukogu määrustes (EÜ) nr 1338/2001 ⁽¹⁾ ja (EÜ) nr 1339/2001 ⁽²⁾ sätestatakse euro võltsimise takistamiseks vajalikud meetmed, eelkõige meetmed võltsitud euro pangatähtede ja müntide ringlusest kõrvaldamiseks.
- (6) 20. aprillil 1929. aastal Genfis alla kirjutatud rahavõltsimise vastu võitlemise rahvusvahelises konventsioonis ja selle juurde kuuluvas protokollis („Genfi konventsioon”) ⁽³⁾ sätestatakse normid rahavõltsimise tõhusaks ärahoidmiseks, selle eest süüdistuste esitamiseks ja karistamiseks. Eelkõige on selle eesmärk tagada, et sularaha võltsimise eest saaks mõista rangeid kriminaalkaristusi ja muid karistusi. Kõik Genfi konventsiooni osalised peavad kohaldama mittediskrimineerimise põhimõtet ka kõigi muude vääringute suhtes peale nende oma vääringu.
- (7) Käesoleva direktiiviga täiendatakse Genfi konventsiooni sätteid ja lihtsustatakse selle kohaldamist liikmesriikides. Selle saavutamiseks on oluline, et liikmesriigid oleksid Genfi konventsiooni osalised.
- (8) Käesolev direktiiv põhineb nõukogu raamotsusel 2000/383/JSK ⁽⁴⁾ ja ajakohastab seda. See täiendab seda raamotust lisasätetega karistuste tasemete, uurimisvahendite ning euro pangatähtede ja müntide võltsingute analüüsi, kindlakstegemise ja tuvastamise kohta kohtumenetluste raames.
- (9) Käesolev direktiiv peaks kaitsma kõiki seaduslikus käibes olevaid pangatähti ja münte, sõltumata sellest, kas need on valmistatud paberist, metallist või mingist muust materjalist.
- (10) Euro ja muude vääringute kaitse nõuab sularaha võltsimisega seotud kuritegude ühist määratlust ning ühiseid, tõhusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid karistusi nii füüsilistele kui ka juriidilistele isikutele. Et tagada kooskõla Genfi konventsiooniga, tuleks käesoleva direktiiviga ette näha karistused samade kuritegude eest nagu Genfi konventsioonis. Seepärast peaks pangatähtede ja müntide võltsimine ning võltsitud pangatähtede ja müntide levitamine olema kuritegu. Nimetatud kuritegude oluline ettevalmistamine, näiteks võltsimiseks vajalike töövahendite ja komponentide valmistamine, peaks olema eraldi karistatav. Kuritegude määratluste ühine eesmärk peaks olema võltsitud pangatähtede ja müntide ning võltsimiseks vajalike töö- ja muude vahendite igasuguse käitlemise tõkestamine.
- (11) Volitatud trükikodade või rahapajade seaduslike vahendite või materjalide väärkasutamist pangatähtede ja müntide valmistamiseks pettusliku kasutuse eesmärgil tuleks samuti pidada kuriteoks. Niisugune väärkasutamine hõlmab olukordi, kui riigi keskpang või rahapaja või muu volitatud ettevõtja valmistab Euroopa Keskpanga (edaspidi „EKP”) kinnitatud piirmäärast rohkem pangatähti või münte. See hõlmab ka olukordi, kui volitatud trükikoja või rahapaja töötaja kuritarvitab vahendeid oma tarbeks. Nimetatud käitumine peaks olema kriminaalkorras karistatav isegi juhul, kui lubatud koguseid ei ole ületatud, sest valmistatud pangatähed ja mündid ei oleks käibeelaskmise korral eristatavad seaduslikust sularahast.
- (12) Käesolevas direktiivis sätestatud kaitse all peaksid olema ka need pangatähed ja mündid, mida EKP või riigi keskpangad ei ole veel ametlikult emiteerinud. Seega peaksid näiteks euromündid, millel on uus riiki tähistav külg, ja uued euro pangatähtede seeriad olema enne nende ametlikku käibeelaskmist kaitstud.
- (13) Kui see on asjakohane, peaks olema karistatav ka peamisele võltsimisega seotud kuriteole kihutamine, sellele kaasaaitamine ja kuriteokatse, sealhulgas seaduslike vahendite või materjalide väärkasutamine ning ringluse laskmiseks mõeldud, kuid veel emiteerimata pangatähtede ja müntide võltsimine. Käesoleva direktiiviga ei nõuta, et liikmesriigid tunnistaksid karistatavaks võltsimiseks vajaliku töövahendi või komponendi seotud kuriteokatsed.
- (14) Tahtlus peaks olema osa kõikidest elementidest, mis kujutavad endast käesolevas direktiivis sätestatud kuritegusid.

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1338/2001, milles sätestatakse euro võltsimise takistamiseks vajalikud meetmed (EÜT L 181, 4.7.2001, lk 6).

⁽²⁾ Nõukogu 28. juuni 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1339/2001, millega laiendatakse euro võltsimise takistamiseks vajalike meetmete sätestamist käsitleva määruse (EÜ) nr 1338/2001 mõju nendele liikmesriikidele, kes ei ole eurot ühishahana kasutusele võtnud (EÜT L 181, 4.7.2001, lk 11).

⁽³⁾ Nr 2623, lk 372, Rahvasteliidu lepingute seeria 1931.

⁽⁴⁾ Nõukogu 29. mai 2000. aasta raamotsus 2000/383/JSK võltsimisvastase kaitse tugevdamiseks kriminaal- ja muude karistuste abil seoses euro kasutuselevõtmisega (EÜT L 140, 14.6.2000, lk 1).

- (15) Sularaha võltsimine on liikmesriikides traditsiooniliselt rangelt karistatav kuritegu. Selle põhjuseks on kõnealuse kuriteo raskus ja mõju kodanikele ja ettevõtjatele ning vajadus tagada kodanike ja ettevõtjate usaldus euro ja muude vääringute ehtsuse vastu. See kehtib iseäranis euro kohta, mis on euroala üle 330 miljoni elaniku ühisraha ja ühtlasi tähtsusest teine rahvusvaheline vääring.
- (16) Liikmesriigid peaksid oma siseriiklikus õiguses nägema ette sellised kriminaalkaristused, mis on seotud sularaha võltsimise vastast võitlust käsitlevate liidu õiguse sätetega. Need karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning hõlmama vangistust. Käesolevas direktiivis sätestatud kuritegude eest ettenähtud vangistuse maksimummäärana miinimumtaseme tuleks kohaldada vähemalt selliste kuritegude kõige raskemate vormide puhul.
- (17) Karistuste tasemed peaksid olema tõhusad ja hoiatavad, kuid need ei tohiks olla kuritegu arvestades ebaproportsionaalselt kõrged. Ehkki liikmesriikide siseriiklikus õiguses võib heauskselt saadud võltsitud sularaha tahtliku edasiandmise eest mõista muud liiki kriminaalkaristuse, sealhulgas rahalise karistuse, võiks nimetatud siseriiklikes õigusaktides maksimaalse karistumäärana ette näha vangistuse. Füüsilistele isikutele vangistuse mõistmisel on kogu liidus tugev tõkestav toime võimalike kuritegude toimepanijate jaoks.
- (18) Kuna käesoleva direktiiviga nähakse ette miinimumnormid, võivad liikmesriigid võtta vastu või säilitada sularaha võltsimisega seotud kuritegude suhtes rangemaid norme.
- (19) Käesoleva direktiiviga ei piirata siseriikliku karistusõiguse üldsätete ja üldpõhimõtete kohaldamist karistuste mõistmisel ja kohaldamisel vastavalt iga üksikjuhtumi konkreetsetele asjaoludele.
- (20) Kuna usaldust pangatähtede ja müntide ehtsuse vastu võib kahjustada või ohustada ka juriidiliste isikute käitumine, peaksid juriidilised isikud vastutama nende nimel toime pandud kuritegude eest.
- (21) Sularaha võltsimise juhtude uurimise ja nende eest süüdistuste esitamise edu tagamiseks peaks niisuguste kuritegude uurimise ja nende eest süüdistuste esitamise eest vastutajatel olema võimalik kasutada tulemuslikke uurimisvahendeid, näiteks organiseeritud kuritegevuse või muude raskete kuritegude vastases võitluses kasutatavaid vahendeid. Selliste vahendite hulka võivad vajaduse korral kuuluda näiteks kõnede pealtkuulamine, varjatud jälgimine, sealhulgas elektrooniline jälgimine, ning pangakontode kontrollimine ja muu finantsuurimine. Võttes muu hulgas arvesse proportsionaalsuse põhimõtet, peaks selliste vahendite siseriiklike õigusaktide kohane kasutamine olema vastavuses uuritavate kuritegude laadi ja raskusega. Tagada tuleks isikuandmete kaitse.
- (22) Liikmesriigid peaksid nägema ette nende territooriumil toime pandud ja nende kodanike poolt toime pandud kuritegude alluvuse oma kohtutele Genfi konventsiooni ja muude liidu kriminaalõiguse kohtualluvust käsitlevate sätetega kooskõlas oleval viisil, võttes arvesse asjaolu, et kuritegusid käsitletakse üldiselt kõige tõhusamini selle riigi karistusõigussüsteemis, kus need toime pandi.
- (23) Euro väljapaistev roll liidu majanduses ja ühiskonnas ning konkreetne oht eurole kui ülemaailmse tähtsusega vääringule, millele viitab suure hulga kolmandates riikides asuvate trükikodade olemasolu, nõuab täiendavat meetet euro kaitsmiseks. Seepärast tuleks ette näha väljaspool nimetatud liikmesriigi territooriumi toime pandud kuritegude alluvus kõnealuse liikmesriigi kohtutele, kui teo toimepanija asub selle liikmesriigi territooriumil ja teda ei ole välja antud või kui kuriteoga seotud võltsitud euro pangatähti või münte avastatakse selles liikmesriigis.

Arvestades eurot vääringuna kasutatavate liikmesriikide objektiivselt erinevat olukorda, on asjakohane ette näha, et sellise kohtualluvuse ettenägemise kohustus on ainult kõnealustel liikmesriikidel. Süüdistuse esitamisel artikli 3 lõike 1 punktis a ning artikli 3 lõigetes 2 ja 3, kui need on seotud artikli 3 lõike 1 punktiga a, osutatud kuriteo eest, samuti sellisele kuriteole kihutamise, kaasaaitamise ja sellise kuriteo katse eest, ei tohiks kohtualluvuse ettenägemine sõltuda tingimusest, et need teod on kuriteod nende toimepanemise kohas. Kui asi allub liikmesriigi kohtule, tuleks arvesse võtta asjaolu, kas tegusid käsitletakse kuritegudena selle riigi kriminaalõigussüsteemis, kus need toime pandi, ning järgima proportsionaalsuse põhimõtet, eelkõige seoses kolmandate riikide poolt sama tegevuse suhtes tehtud kohtuotsustega.

- (24) Euro puhul on võltsitud euro pangatähtede ja müntide analüüs ja kindlakstegemine keskendatud vastavalt siseriiklikesse analüüsikeskustesse ja siseriiklikesse müntide analüüsi keskustesse, mis on määratud või asutatud kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1338/2001. Võltsitud euro pangatähtede ja müntide analüüs, kindlakstegemine ja tuvastamine peaks olema võimalik ka käimasoleva kohtumenetluse käigus, et kiirendada asjaomase kriminaalasja uurimise või süüdistuse esitamise raames võltsingute valmistaja tuvastamist ning vältida seda liiki võltsingute edasist käibimist ja see peatada, järgides nõuetekohaselt õiglase ja tulemusliku kohtuliku arutamise põhimõtet. See tõhusaks võltsimisega seotud kuritegude vastast võitlust ning suurendaks konfiskeeritud võltsingute edastamise hulka poolelioleva kriminaalmenetluse ajal, välja arvatud piiratud arvu erandite korral, kui tuleks ette näha üksnes võltsingutele juurdepääsu andmine. Pädevad asutused peaksid üldjuhul lubama võltsingute füüsilist edastamist siseriiklikesse analüüsikeskustesse ja siseriiklikesse müntide analüüsi keskustesse. Teatavate asjaolude korral, näiteks juhul, kui kriminaalmenetluse tõenditeks on vaid mõned võltsitud pangatähed või mündid või kui füüsilise edastamise korral on tõendite (näiteks sõrmejälgede) hävimise oht, peaks pädevatel asutustel olema võimalus otsustada ise pangatähtede ja müntidele juurdepääsu andmise üle.
- (25) Käesolevas direktiivis sätestatud kuritegude kohta tuleb koguda võrreldavaid andmeid. Selleks et saada täielikum ülevaade võltsimisprobleemist liidu tasandil ning aidata seega kaasa tõhusamate lahenduste väljatöötamisele, peaksid liikmesriigid edastama komisjonile asjaomaseid statistilisi andmeid võltsitud pangatähtede ja müntidega seotud kuritegude arvu kohta ning niisuguste isikute arvu kohta, kellele on esitatud süüdistus ja kes on süüdi mõistetud.
- (26) Selleks et püüelda eesmärgi poole, mis seisneb euro pangatähtede ja müntide võltsimise vastases võitluses, tuleks aluslepingus sätestatud asjaomaste menetluste kohaselt püüelda kokkulepete sõlmimise poole kolmandate riikidega, eelkõige niisuguste riikidega, kes kasutavad vääringuna eurot.
- (27) Käesolevas direktiivis austatakse eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhiõigusi ja põhimõtteid, eriti õigust vabadusele ja turvalisusele, õigust era- ja pereelu austamisele, kutsevabadust ja õigust teha tööd, ettevõtlusvabadust, õigust omandile, õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele, süütuse presumptsiooni ja kaitseõigust, kuritegude ja karistuste seaduslikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtet ning mitmekordse kohtumõistmise ja karistamise keeldu. Käesoleva direktiivi eesmärk on tagada nimetatud õiguste ja põhimõtete täielik austamine ja sellest tuleks lähtuda ka käesoleva direktiivi rakendamisel.
- (28) Käesoleva direktiivi eesmärk on muuta ja laiendada raamotsuse 2000/383/JSK sätteid. Kuna tehtavad muudatused on arvukad ja sisulised, tuleks kõnealune raamotsus selguse huvides täielikult asendada liikmesriikide puhul, kelle jaoks on käesolev direktiiv siduv.
- (29) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt kaitsta eurot ja muid vääringuid võltsimise eest, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning selle ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu („ELi leping”) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (30) ELi lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule („ELi toimimise leping”) lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldata.
- (31) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artikli 3 kohaselt on Iirimaa teatanud oma soovist osaleda käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (32) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 ning artikli 4a lõike 1 kohaselt, ja ilma et see piiraks kõnealuse protokoll nr 4 kohaldamist, ei osale Ühendkuningriik käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldata.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse kuritegude ja karistuste määratlemise miinimumnormid euro ja muude vääringute võltsimise valdkonnas. Samuti kehtestatakse selles ühissätted nimetatud kuritegude vastase võitluse tugevdamiseks ja nende uurimise parandamiseks ning parema võltsimisvastase koostöö tagamiseks.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „sularaha” — seaduslikus käibes olevad pangatähed ja mündid, k.a euro pangatähed ja mündid, mis on seaduslikus käibes vastavalt määrusele (EÜ) nr 974/98;
- b) „juriidiline isik” — mis tahes üksus, millel on kohaldatava õiguse alusel juriidilise isiku staatus, välja arvatud riigid või avalik-õiguslikud asutused, kes teostavad riigivõimu, ning avalik-õiguslikud rahvusvahelised organisatsioonid.

Artikkel 3

Kuriteod

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada järgmiste tegude karistatavus kuriteona, kui need on toime pandud tahtlikult:

- a) pettuslik sularaha valmistamine või muutmine mis tahes vahenditega;
- b) võltsitud sularaha pettuslik käibelelaskmine;
- c) võltsitud sularaha importimine, eksportimine, transport, saamine või hankimine eesmärgiga lasta see käibele, olles teadlik, et see on võltsitud;
- d) järgmiste vahendite pettuslik valmistamine, saamine, hankimine või omamine:
 - i) töövahendid, esemed, arvutiprogrammid ja andmed ning muud sularaha võltsimiseks või moonutamiseks mõeldud vahendid või
 - ii) turvaelemendid, näiteks hologrammid, vesimärgid või muud sularaha elemendid, mille eesmärk on kaitsta raha võltsimise eest.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et lõike 1 punktides a, b ja c osutatud tegevus on karistatav ka juhul, kui tegemist on pangatähtede või müntidega, mida valmistatakse või mis on valmistatud seaduslike vahendite või materjalide abil, rikkudes õigusi või tingimusi, mille alusel pädevad asutused võivad pangatähti või münste emitteerida.

3. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et lõigetes 1 ja 2 osutatud tegevus on karistatav ka juhul, kui tegemist on pangatähtede või müntidega, mis ei ole veel emitteeritud, kuid on mõeldud käibelelaskmiseks seaduslike maksevahenditena.

Artikkel 4

Kuriteole kihutamine, kaasaaitamine ja kuriteokatse

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada artiklis 3 osutatud kuritegude toimepanemisele kihutamise ja kaasaaitamise karistatavus kuriteona.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada artikli 3 lõike 1 punktis a, b või c osutatud kuriteo, artikli 3 lõikes 2 osutatud kuriteo või artikli 3 lõikes 3 osutatud kuriteo toime panemise katsete karistatavus kuriteona, kui kõnelane kuritegu on seotud artikli 3 lõike 1 punktides a, b ja c osutatud tegevusega.

*Artikkel 5***Füüsiliste isikute suhtes kohaldatavad karistused**

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et artiklites 3 ja 4 osutatud tegevuse eest nähakse karistusena ette tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad kriminaalkaristused.
2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et artikli 3 lõike 1 punktis d osutatud kuritegude eest, artikli 3 lõikes 2 osutatud kuritegude eest ning artikli 3 lõikes 3 osutatud kuritegude eest, mis on seotud artikli 3 lõike 1 punktis d osutatud tegevusega, mõistetakse maksimaalne karistusmäär, milleks on vangistus.
3. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et artikli 3 lõike 1 punktis a osutatud kuritegude eest ja artikli 3 lõikes 3 osutatud kuritegude eest, mis on seotud artikli 3 lõike 1 punktis a osutatud tegevusega, mõistetakse karistus, mille maksimummäär on vähemalt kaheksa-aastane vangistus.
4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et artikli 3 lõike 1 punktides b ja c osutatud kuritegude eest ning artikli 3 lõikes 3 osutatud kuritegude eest, mis on seotud artikli 3 lõike 1 punktides b ja c osutatud tegevusega, mõistetakse karistus, mille maksimummäär on vähemalt viieaastane vangistus.
5. Artikli 3 lõike 1 punktis b osutatud kuriteo toimepanemise eest võivad liikmesriigid näha ette tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad kriminaalkaristused, mis ei ole käesoleva artikli lõikes 4 osutatud karistused, sealhulgas rahalised karistused ja vangistus, kui võltsitud sularaha saamisel ei oldud teadlik, kuid selle edasiandmisel oldi teadlik, et see on võltsitud.

*Artikkel 6***Juriidiliste isikute vastutus**

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et juriidilist isikut saab vastutusele võtta artiklites 3 ja 4 osutatud kuritegude eest, mille on tema kasuks toime pannud eraisikuna või juriidilise isiku organi liikmena tegutsenud isik, kes on juriidilise isiku juures juhtival kohal, ühel järgmistest alustest:
 - a) õigus esindada juriidilist isikut;
 - b) õigus teha juriidilise isiku nimel otsuseid või
 - c) õigus kontrollida juriidilist isikut.
2. Liikmesriigid tagavad, et juriidilist isikut saab vastutusele võtta juhul, kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud isiku järelevalve või kontrolli puudumise tõttu on kõnealuse juriidilise isiku alluvuses oleval isikul osutunud võimalikuks tema kasuks toime panna mõni artiklites 3 ja 4 osutatud kuritegu.
3. Juriidilise isiku vastutus vastavalt käesoleva artikli lõigetele 1 ja 2 ei välista kriminaalmenetlust füüsiliste isikute suhtes, kes on osalenud artiklites 3 ja 4 osutatud kuritegude toimepanemises täideviija, kihutaja või kaasaaitajana.

*Artikkel 7***Juriidiliste isikute suhtes kohaldatavad karistused**

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et juriidilistele isikutele, keda peetakse vastutavaks artikli 6 alusel, mõistetakse tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused, mis hõlmavad rahalisi karistusi või rahatrahve ja võivad hõlmata muid karistusi, näiteks:

- a) riiklike hüvitiste või abi saamise õigusest ilmajätmine;
- b) ajutine või alaline ettevõtluskeeld;
- c) kohtuliku järelevalve alla võtmine;
- d) sundlõpetamine;
- e) kuriteo toimepanekuks kasutatud üksuste ajutine või lõplik sulgemine.

Artikkel 8

Kohtualluvus

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et ette näha artiklites 3 ja 4 osutatud kuritegude allumine oma kohtutele, kui:

- a) kuritegu on tervikuna või osaliselt toime pandud liikmesriigi territooriumil või
- b) teo toimepanija on asjaomase liikmesriigi kodanik.

2. Liikmesriigid, kelle vääringuks on euro, võtavad vajalikud meetmed, et ette näha väljaspool oma territooriumi toime pandud, artiklites 3 ja 4 osutatud kuritegude allumine oma kohtutele vähemalt juhul, kui need on seotud euroga ja kui:

- a) teo toimepanija asub asjaomase liikmesriigi territooriumil ega ole välja antud või
- b) asjaomase liikmesriigi territooriumil on avastatud kuriteoga seotud võltsitud pangatähti või münte.

Süüdistuse esitamisel artikli 3 lõike 1 punktis a ning artikli 3 lõigetes 2 ja 3 osutatud kuritegude eest, kui need on seotud artikli 3 lõike 1 punktiga a, samuti nendele kuritegudele kihutamise ja kaasaaitamise ning kuriteokatse eest, võtab iga liikmesriik vajalikud meetmed tagamaks, et asja allumine tema kohtutele ei sõltuks tingimusest, et neid tegusid peetakse kuriteoks nende toimepanemise kohas.

Artikkel 9

Uurimisvahendid

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et isikutele, üksustele või talitustele, kelle ülesanne on artiklites 3 ja 4 osutatud kuritegude uurimine või nende eest süüdistuse esitamine, on kättesaadavad tulemuslikud uurimisvahendid, näiteks organiseeritud kuritegevuse või muude raskete kuritegude puhul kasutatavad uurimisvahendid.

Artikkel 10

Kohustus edastada võltsitud euro pangatähed ja mündid analüüsiks ja võltsingute tuvastamiseks

Liikmesriigid tagavad, et siseriiklikel analüüsikeskustel ja siseriiklikel müntide analüüsi keskustel on viivitamatult lubatud võltsimiskahtlusega euro pangatähti ja münte kriminaalmenetluse käigus kontrollida analüüsi ning täiendavate võltsingute kindlakstegemise ja tuvastamise eesmärgil. Pädevad asutused edastavad vajalikud näidised viivitamata ja hiljemalt siis, kui kriminaalmenetluses on jõutud lõpliku otsuse tegemiseni.

Artikkel 11

Statistika

Liikmesriigid edastavad vähemalt iga kahe aasta tagant komisjonile andmed artiklites 3 ja 4 sätestatud kuritegude arvu kohta ning niisuguste isikute arvu kohta, kellele on artiklites 3 ja 4 sätestatud kuritegude eest esitatud süüdistus ja kes on nendes süüdi mõistetud.

Artikkel 12

Komisjonipoolne aruandlus ja läbivaatamine

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule 23. maiks 2019 aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta. Aruandes hinnatakse, millises ulatuses on liikmesriigid võtnud käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikke meetmeid. Aruandele lisatakse vajaduse korral seadusandlik ettepanek.

*Artikkel 13***Raamotsuse 2000/383/JSK asendamine**

Raamotsus 2000/383/JSK asendatakse niisuguste liikmesriikide puhul, kelle suhtes on käesolev direktiiv siduv, ilma et see piiraks kõnealuste liikmesriikide kohustusi, mis on seotud raamotsuse 2000/383/JSK siseriikliku õigusesse ülevõtmise tähtpäevaga.

Liikmesriikide puhul, kelle suhtes on käesolev direktiiv siduv, käsitatakse viiteid raamotsusele 2000/383/JSK viidetena käesolevale direktiivile.

*Artikkel 14***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 23. maiks 2016. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike meetmete teksti.

*Artikkel 15***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 16***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS